

Kültürel Krizi Aşmak

Otto Gross

1913

Bilinçaltı psikolojisi devrim felsefesidir: yani, bu, psikede isyanı mayalandırdığı ve bireyselliği kendi bilinçaltının bağlarından özgürleştirdiği için böyle olması öngörülmüştür. Bu, bizi içsel olarak özgürlük yeteneğine sahip kılma görevine atanmıştır, çünkü bu, devrim için hazırlık çalışmasıdır.

Yakın geleceği dolduracak eşsiz değerlerin göz kamaştırıcı yeniden değerlendirilmesi, Nietzsche'nin ruhun derinlikleri hakkındaki düşünceleri ve Freud'un sözde psikanalitik tekniği keşfiyle başlar. Bu sonuncusu, bilincin içsel deneyimleri için ilk kez bilinçdışı ampirik bilgiye özgür bırakma olanağı tanıyan pratik bir yöntemdir: yani, şimdi kendimizi bilmemiz mümkün hale geldi. Bu, kendimiz ve diğer insanlarımız hakkında gerçek bilgi aramak için ahlaki bir zorunluluk üzerine kurulu yeni bir etik doğurur.

Bu gerçeği kavrama konusundaki yeni zorunluluğun en etkileyici olan şey, bugüne kadar, tüm diğer soruların üzerinde önemli olan soru hakkında hiçbir şey bilmiyorduk - yaratığımızın, içsel yaşamımızın, kendimizin ve başkalarımızın içsel özü hakkında soru sormak için asla bir pozisyonumuz olmamıştı. Öğrenmekte olduğumuz şey, bugün olduğumuz gibi, her birimizin psikolojik kişiliğinin kapsadığı bütünlüğün sadece bir kısmına sahip olduğu ve bu kısmı kendi olarak tanıdığıdır.

Her psikede istisnasız olarak, işlevsel bütünün birliği, bilinç birliği, ikiye ayrılır; bilinç kontrolünden ve rehberliğinden uzak, özellikle kendine yönelik olmak üzere her türlü kendine gözlem, özellikle kendi üzerine yönlendirilmiş, kendisini kontrol ve denetimden uzak bir şekilde varlığını sürdürür.

Freud'un yöntemi ve önemli sonuçlarının bilinmesi gerektiğini varsaymalıyım. Freud'dan sonra, zihinsel yaşamımızdaki tüm uygunsuz ve yetersiz olanın, iç deneyimlerin sonuçları olduğunu anlıyoruz; bu deneyimlerin duygusal içeriği bizi içsel çatışmalara şiddetli bir şekilde heyecanlandırdı. Bu deneyimlerin zamanında -özellikle erken çocuklukta- çatışma çözümsüz gibi görünüyordu ve bilinçli ben tarafından bilinen iç yaşamın sürekliliğinden dışlandılar. O zamandan beri bilinçsizden içselleştirilmiş ve kontrol edilemez bir şekilde yıkıcı ve karşı duran bir şekilde bizi motive etmeye devam ettiler.

Bu gerçekleri anlamanın ötesinde, bugüne kadar, bu konular hakkında soru sormak için bile bir pozisyonumuz olmadı. Öğrenmekte olduğumuz şey, bugün olduğumuz gibi, her birimizin psikolojik kişiliğinin kapsadığı bütünlüğün sadece bir kısmına sahip olduğu ve bu kısmı kendi olarak tanıdığıdır.

Bunu anlamak için, bu deneyimlerin reşrasyonun kökeninde değil, içsel çatışmayla ilgili olduğunu varsaymalıyım... cinsel dürtüye göre değil. Cinsellik, evrensel bir motivasyon olup, içsel çatışmaların sonsuz sayıda nedeni olabilir, ancak kendi başına değil, cinsel ahlakın nesnesi olarak, değer ve gerçekle ilgili her şey ile çözülemeyen bir çatışma içinde durduğu için.

Bu çatışmaların gerçek doğasının en derin düzeyinde, her zaman bir kapsamlı prensibe, kendimize ait olan ile bize önerilen arasındaki çatışmaya, yani doğuştan gelen bireyselliğe ve bize öğretilen, yani eğitilen veya başka şekillerde bize dayatılan şeye dayanabileceğini söylemek mümkündür.

Bireyselliğin kendi içimize sızan her türlü otorite ile olan bu çatışması, diğer herhangi bir zamandan çok çocukluk dönemine daha çok aittir. Bu çatışmanın trajedisi, bir kişinin bireyselliği ne kadar zenginse, kendi özgün doğasında o kadar güçlüyse, koruyucu fonksiyonunu başlatmaya başladıkça, kendini bölme çatışmasının ne kadar erken ve ne kadar yoğun bir şekilde derinleşeceği ve şiddetleneceği kadar erken olacaktır. Koruma fonksiyonu, sosyal çevrenin önerileri ve eğitimin etkisi altında, baskı altında, bir bakıma, atrofiye uğrar ve tamamen kaybolur.

Bu normal çağdaş durumun ötesinde herhangi bir birey, mevcut koşullarda patojenik çatışmadan kaçamaz ve doğuştan gelen bireysel karakterinin en yüksek olasılıklarının tam ve uyumlu gelişimine ulaşamaz. Bu tür karakterler bugüne kadar, ne olursa olsun

Posia

Otto Gross
Kültürel Krizi Aşmak
1913

<https://theanarchistlibrary.org/library/otto-gross-overcoming-cultural-crisis>
Çeviren:Nuri Can Alber Çabuk

edu.wll.im